

Градска читалня, тукъ

Journal departemental de Varna

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА ВАРНЕНСКАТА ОКРЪЖНА ПОСТОЯННАКОМИСИЯ

Год. абонаментъ: за общини 200 лева
за учил. н-ва 100 „

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

Телефони: № № 28 и 502

Такси: за обявления на кв. см. 1 лв.

Д. Парушевъ
у-ль естественикъ

За лехарната система

Посвещавамъ тия редове на бедното малозем-
лено земеделско население отъ Варнен. окръгъ

При тия тежки години, които прекарва нашия народъ и никакви изгледи за подобрене на участъта му, а напротивъ—все повече и повече приближаване къмъ мизерията, както въ града, така и въ селото, всѣка една искра за подобрене на тая участъ би трѣбвало да се разучи подробно, за да може да стане една ярко светяща звезда, която да показва пътя на множество сжщества—пътя на спасението имъ. Така, знайно е, че града черпи благосъстоянието си отъ селото, че селото безъ града туку-речи може, но града безъ селото—не. Надникнешъ ли пѣкъ въ селото, ще ти се представи картината: болшинството отъ селянитѣ съвсемъ обезземлени кое отъ лихвари, кое отъ данѣци, отъ пиянство, отъ недобро стопанисване имотитѣ си и пр.; друга частъ—малоземлени—споредъ приетия у насъ законъ—да се раздробяватъ нивитѣ между децата, внуцитѣ и т. п., а малка частъ щастливци сж, които иматъ достатъчно земя за сносно проживяване, а гѣ сж повечето съ странични доходи—селски бакали, крѣчмари, лихвари, занаятчи, които си пласиратъ лесно печеленитѣ пари въ нивы. Естествено е, че при подобно раздробление на земята между синове, внуци и пр., идва се до такова положение, че, докато бащата е преживѣвалъ сносно отъ дохода на нивитѣ си, синоветѣ—3—4 души обикновенно, ще могатъ едва да свържатъ двата края, както се казва, а вече внуцитѣ—съ още по-малко земя—по никой начинъ не биха се прехранили, ако не намѣрятъ нѣкой страниченъ доходъ—въ занаятъ, или чиновничество.

Очитъ на земеделскитѣ ратници днесъ сж насочени къмъ модернизиране на земеделството, та по този начинъ да се помогне на западащото село. Обаче това, при днешното положение на култура, податливостъ къмъ нововѣдения и пр. причини, за скоро години не ще стане и за дълго време още нашето село ще води това си жалко сжществуване, като, волею-неволею излишното—това, което не може да се прехрани въ село, ще емигрира въ града за поминѣкъ, дето пѣкъ съ своя потокъ ще увеличава

кадритѣ на градскитѣ безработни. При една такава нерадостна перспектива, която се открива съ всичката си ужасяваща грозота, плюсь растящата и възела немовѣрни размѣри скжпотия, *единъ светълъ лъчъ се явява на хоризонта, който вѣрвамъ ще сѣрѣ сѣрдцата и обнадежди тия изстрадали души, че имало още нѣщо, на което да се надяватъ и да има що юде смисълъ живота имъ.*

Заговори се за обработване житото по лехарната система—идея гѣрде стара, практикувана още въ дълбоката древностъ въ Китай и др. Но менъ ми е чудно защо не се подема отъ компетентнитѣ: да се разучи, да се направятъ първитѣ опити, да се демонстрира съ нея, та ако е приложима—да се препорѣча, или най-малко да се покажатъ добритѣ и страни, както и недостатѣцитѣ и, че земеделеца, като знае това, самъ да си прави разчета при възприемане на тая система. А трѣбваше ли цѣлата ни интелигенция отъ специалисти—агрономи и др. да бжде изпреварена на мѣстна—българска почва отъ единъ малко по събуденъ селянинъ—балканджия—отъ Берковско, да покаже той на дѣло—опитно, що за система е Лехарната система а какво значи тя за Българския обезземленъ, малоземленъ селянинъ. Чудно ми е какъ единъ такъвъ отъ първа величина въпросъ, зачекнатъ даже и въ пресата миналата година отъ г. М. Круневъ не заинтересува нашитѣ агрономи! Запитанъ даже на официално мѣсто единъ агрономъ изъ Варненско, заяви, че това може да стане въ България следъ сто години, но не и сега. Ами какъ сега го прилагатъ съ успѣхъ планинци въ Швейцария, както и въ Холандия, Дания, гдѣто и най-малкото парче земя не оставятъ неизползвано? А това е една идея, пренесена на европейска почва отъ преди 35—40 години, съ своя литература (вижъ руския преводъ на брошурата на Н. А. Димчинский).

За да не бжда голословенъ, оставямъ да говорятъ фактитѣ: Въ Берковското село Балювица, преди две години по тая система е засяна отъ селянина Атанасъ Ива-

новъ и синъ му Александръ Атанасовъ нива отъ 1.300 декара, като е получено 5—600 кгр. жито отъ 1 декаръ. Окуражени отъ този успѣхъ съселянитѣ имъ повтарятъ миналата година опита въ малѣкъ мащабъ. Тая есенъ, близкитѣ села: Боровци, Клисура, Мездря, Песочница, Бокиловци, Рашовица, Рашково и др. вече безъ изключение сеятъ по този начинъ, а въ всички поотдалечени села има най-малко по 4—5 стопани, които да постжпватъ по тоя мегода. Има вече села, които сж засели по този начинъ и до 7—8 дек. Намѣрено е сжщо отъ опитъ, че по този начинъ може да се постжни и съ ржжъ, ечмикъ и всички житни култури. Опитътъ е направенъ съ жито № 16.

Като съобщавамъ това на селското население отъ Варненския окръгъ препорѣчвамъ му да се замисли добре върху това нововѣдение и за тая година, за да се увѣри самъ въ истинността на изнесеното, като постжни за опитъ съ малко количество, като го увѣрявамъ, че за идната година той ще го приложи въ размѣръ вече не за опитъ, а за прехраната на семейството си, а сжщевременно ще бжде и примѣрътъ за подражание отъ близкитѣ си и далечни съседи отъ близки и далечни села.

Некратко самия начинъ на сѣене по тая лехарска система състои въ следното:

Нивата се приготвя както за обикновенна есенна посевъ. На едикюше отъ нея се правятъ лехи 12×1.20м., като напреки на дължината на лехата се правятъ малки браздички, на разстояние 5 см. една отъ друга, въ които се посѣва жито, както се сѣе тютюня—за разсадъ като се зарива следъ посѣва, за да не бжде унищожено отъ птицитѣ. Следъ около 20 дни житото пониква и става до 4—5 см. висока сламка. Тогава то се изважда отъ тамъ и веднага, внимателно, се посѣва всѣко растение поотдѣлно въ нивата, на редове, на разстояние 25 см. едно отъ друго. Това става съ една прѣчица—садило, дебела колкото показалеца, но съ заостренъ край, съ която се правятъ дупки, дълбоки до толкова, че да се зарие въ земята и първото въздршно колѣнце, което при поникването въ лѣхата е било надъ зетята. Прѣстѣта внимателно се притискка около стѣбълцето съ прѣсти, Посята така нивата, се копае, като се загърлятъ добре стѣблата, по-

неже отъ първитѣ коленца, вече зарити, ще излѣзатъ първитѣ допълнителни коренчета и първитѣ братя. Рано на пролѣтъ следъ съживяване на житнитѣ растеница, щомъ се покажатъ първитѣ въздушни колѣнца на страничнитѣ братя, се загърлятъ първи пжтъ, за да може отъ тѣхъ да се получатъ нови допълнителни корени и братя—сламки. Така растението постепенно заяква, като е вече цѣлъ снопъ сламки отъ единъ корень. Щомъ се забележи, че и новитѣ сламки сж дали първитѣ си въздушни колѣнца (възели)—загърлятъ се втори пжтъ, за да се даде възможностъ наново да се получатъ отъ тия нови възели корончета и нови братя. Следъ това нивата вече се оставя на спокойствие. Така обработено житото дава отъ единъ корень три щастливъ случай, който зависи отъ силата на нивата и опитността на селенина—отъ 70 до 150 братя. Балювчани сж получили до 50 братя отъ корень. Разликата отъ житото, получено по този начинъ и по обикновения е грамадна: въ количество, качество, чистота, въ зърно и слама; сламата е съвсемъ едра дебела, която издържа и изхрѣнва класъ много по-голямъ отъ обикновенитѣ. При това, не ще има нужда тогава отъ земеделски уреди и машини, които ще бждатъ излишни, като: триора, валяка, редосѣялка и др.

Разбира се, че тая система си има и недостатѣцитѣ, които сж главно въ работни ржце, сѣенето става трудно и отнема много време; при това трѣбва да се копае 3, а понѣкога и 4 пжти: единъ пжтъ презъ есенъта и 2—3 пжти презъ пролѣтъта. Обаче този недостатѣкъ за нашия селянинъ азъ мисля, че не е твърде голѣмъ, защото едно селско семейство отъ 6—7 члена ще може свободно да се справи безъ чужда платена помощъ съ ниви отъ 4—5 дек., като знае, че отъ тамъ ще му излезе поминѣкъ за цѣла година вмѣсто да предлага труда си другиму. Даже и по-голямъ пространства биха се обработвали така съ успѣхъ, защото селскитѣ надници сж ефтини, есенната копанъ е въ време, когато нѣма усиlena работа въ село, а за пролѣтнитѣ—могатъ да се намѣрятъ сжщо ефтини копачи.

Изнасяйки това предъ селянина ще бжда и азъ щастливъ, ако науча, че докато е още време, съмъ, заинтересовалъ по събудени селяни, които да подемаатъ това спасително за бедното селско население но-

вовъведение, и по примѣра на село Балювица, Берковско, Варненския окръг да стане огнище на тая пропаганда, тъй спасителна, особено за извънредно обѣднелия Варненски

край, че да даде Богъ до 2 — 3 години, щото най бѣдния селянинъ, съ парче земя, взета даже подъ наемъ, да си отдѣхне свободно и рече: ЕТО ДЕ Е БИЛО СПАСЕНИЕТО.

Хр. Камбуровъ—учителъ
с. Гюнѣ-догду.

Потрѣбителната кооперация и пазарнитѣ цени

Общо е схващането, че градската или селска потрѣбителна кооперация, трѣбва да продаватъ подъ нормата на пазарнитѣ цени. Безспорно, това схващане е продиктувано отъ обстоятелството, че кооперацията нѣма за целъ натрупванията на капитали, а да задоволи консумативнитѣ нужди на своитѣ членове. Така погледнато на въпроса често пѣти се явява желанието кооперацията да предлага продуктѣ на коштуема цена, като не се държи смѣтка за разходитѣ ѝ по издрѣжка на персоналъ, помещения, инвентаръ, данѣци и т. н. Членовѣтѣ кооператори се сърдятъ, че близкия бакалинъ намалилъ цената на известенъ продуктъ и нѣкой отъ по несъзнателнитѣ напускатъ своя кооперативенъ магазинъ и за нѣколко стотинки отиватъ да купуватъ отъ него. Тѣ обикновено казватъ „защо ще плащамъ по скѣпо, когато ми се предлага на по ниска цена? — защо да не използвамъ този случай?“ Разбира се доводитѣ имъ не издържатъ критика, защото когато ти напускашъ своя магазинъ — нанасяшъ смѣлъ ударъ на кооперативния принципъ „принципа за самопомощта“; отъ друга страна, ти, като кооператоръ, внасяшъ разочарование въ редовѣтѣ на собствената си организация, въ която доброволно си влязълъ и подалъ рѣка на своитѣ братя по участъ, за извоюване по сносенъ животъ. Освенъ това ти губишъ собственитѣ си печалби, защото ако ти вземешъ по-скѣпия продуктъ отъ собствения си магазинъ, то разликата, която ще ти огстѣпи бакалина, ще получишъ въ видъ на дивиденди отъ кооперацията. Вънъ отъ това миналото трѣбва да ни бѣде учителъ. Конкретно изразено: „Преди откриването на нашата селска кооперация бакалина продаваше гасъ 12 лв. литъра; оризъ 32—34 лв. кгр.; захаръ отъ 36—40 кгр.; солъ — 5 лв. кгр.; сапунъ — 9 лв. парче. Продажбата ставаше въ натура, срещу яйца, жито, царевица и др. Той печелеше отъ стоката отъ 60 до 100%; печелеше при продажбата на яйцата, взети срещу стоката, печелеше отъ зърненитѣ храни, а много пѣти и отъ грамоветѣ си. Съ една дума отъ една овца 3 кожи. Селския бакалинъ богатѣеше скоро, правѣше лихварство за смѣтка на изгладнелия и отруденъ селянинъ... И днесъ, когато кооперацията проявява по активенъ животъ, днесъ, когато тя предлага гасъ вмѣсто 12 лв. — 8 лв.; сапунъ вмѣсто 9 лв. — 6 лв. захаръ вмѣсто 40 лв. кгр. — 32 лв.; оризъ вмѣсто 34 лв. кгр. — 26

лв. кгр. „състрадателната“ бакалска душа се е разчувствала и казва: „и азъ ще давамъ на вашитѣ цени, нещо повече, азъ обявявамъ конкуренция на кооперацията, елате да видите колко евтино давамъ кооперацията ви продава съ 10 ст. по скѣпо, тя иска да ви „разсипе“, а ние да хвърлимъ сѣнка на миналото; тогава времената бѣха такива, скѣпо купувахъ, скѣпо ви продавахъ, сега всичко е поевтиняло и този тойто продава скѣпо е грабителъ, врагъ на селото“.

Че кооперацията дава евтини и доброкачествени продукти, че тя е станала контроленъ органъ на хищнитѣ търговски апетити, че тя цели не само това, но когато спестяванията ѝ нарастнатъ до степенъта на капиталъ, годенъ да модернизира земледѣлието, тя ще избави българското село отъ робския трудъ, ще замени днешната система на борсова спекула, ще улесни транспорта на житното производство, ще се загрижи за „Духовното издигане на нашия народъ“ ще го спаси отъ болести и изразждане —това още не се разбира отъ нашия селенинъ. Той знае, че бакалина дава съ 10 ст. по евтино, като не прави смѣтка, че този, който е смукалъ десетки години отъ негова гърбъ, може да му дава година, две безъ печалба, докато го заблуди и смаже кооперацията за да си набави стократно това, което е загубилъ въ конкурентнитѣ години. Въ тоя моментъ си спомнямъ думитѣ на единъ селски бакалинъ който казваше: „загубихъ 60,000 лв. за една година, но разорихъ кооперацията така, че никога нѣма да се заговори за такава въ село К.“ Разбира се тия думи бѣха произнесени съ такава гордостъ и самоувѣреностъ, че менъ болка сви сърцето ми за тая повторна жетва на селенинѣтѣ отъ с. К. Не се съмнявамъ, че и тѣ както другадѣ сѣ вземали кредитъ отъ своята кооперация, а сѣ купували стока отъ бакалина, защото продава съ 10 или 20 ст. поевтино, както е и въ нашето село: купуваме слънчогледа отъ селянина по-скѣпо, въ сравнение съ бакалина, а сѣ полученитѣ пари той отива по друга пѣтека да купува отъ бакалина. Той вижда, че нѣкъде го маматъ съ нѣколко стотинки по евтино, а не вижда, че нашата стопанска организация не иска да експлоатира неговия кървавъ трудъ. Той не вижда още, незнае, че когато кооперацията умре подъ ударитѣ на собственото невежество, бакалина ще взема не 3 кожи вече, а ще одере и неговата почерняла и попукана кожа!

Често пѣти нашия народъ много знае, което не трѣбва да знае, но лекия пѣтъ, който му е необходимъ да следва, той търси *който се притури колата*...

Б. Р. Редакцията помѣства тая статия единствено, за да се даде обществена гласностъ на селскитѣ нрави относително собствената имъ кооперация, за да взематъ актъ и поука отъ изнесеното, ако желаятъ преуспѣване на тая кооперацията. Обаче редакцията не се солидаризира напълно съ духътъ, прокаранъ въ статията.

Една тѣжна 10 годишнина.

Издадена е брошурата „Ньонския миренъ договоръ“ отъ проф. Г. П. Геновъ. Издание на Всебългарския съюзъ „Отецъ Пайсий“, цена 3 лв. София ул. „Алабинска“ кооперативенъ домъ.

Въ книгката, която е „една тѣжна десетгодишнина отъ подписване договора, съ една пълна яснота се излагатъ всички неправди, сторени намъ финансово, правно, териториално, просвѣтно, стопанско и пр. и пр. отношения, като накрай заключаватъ, че всичко наложено намъ е или неправдо, или неизпълнимо. Но ако условията сѣ били тогава такива, че при изработването този договоръ отъ побѣдителѣ е налѣгавало чувството на мѣстъ, умраза, недовѣрие, уталожване на духоветѣ, след 10 години ние сѣ право трѣбда искаме отъ сѣщитѣ побѣдители постепенното облекчаване на побѣденитѣ въ частностъ — България, понеже тя е изпълнила всичко, което ѝ е наложено. Напротивъ, побѣдителѣ не изпълниха поетитѣ си задължения като: Народноститѣ малцинства отъ български произходъ сѣ лишени, въпреки изричността на договора — отъ лична, имотна неприкосновеностъ и свобода — нѣматъ училища черкви свои. 2) България е натоварена съ непоносими репарационни задължения, когато чл. 122 отъ Ньонския договоръ задължава побѣдителѣ да се съобразяватъ съ стопанскитѣ ни сили. 3) Разоражиха ни, за да въорѣжатъ съ репарационнитѣ ни вноски себе си още повече, намѣсто да употребятъ ония суми за възстановяване разрушенията отъ войнитѣ, за които сѣ тия репарации. 4) На България общанъ излазъ на Егея — което и до сега не е изпълнено и пр. и пр.

Чрезъ обществото на народитѣ трѣбва да се дойде до сѣщото споразумение и взаимно примирение между побѣдители и побѣдени, което ще стане само съ ревизия на мирнитѣ договори, чрезъ която ще се поправятъ всички направени преди 10 год. неправди, за да могатъ народитѣ, подъ патронажа на О. Н. да заживѣятъ братски за благоденствието на всички народи да възстѣржествуватъ правдата, свободата и мира! Д. П.

За репарациитѣ. Всебългарския комитетъ „Отецъ Пайсий“ съ клонове изъ цѣла България е взелъ инициативата да се образува въ села и градове общограждански комитети, които да иматъ за задача да посветятъ обществото върху грозящата опасностъ отъ стопанско-икономическо заробване на България, съ новитѣ непо-

носими репарационни тяжести, кои, то се готвятъ да му наложатъ силитѣ—побѣдителки. Ето защо комитетъ „Отецъ Пайсий“ е разпратилъ известия до общогражданскитѣ комитети въ села и градове, щото, въ знакъ на протестъ да организиратъ населението на 27 т. м. и протестиратъ високо предъ външния святъ, че понататъшното прилагане на Ньонския миренъ договоръ въ видъ на плащане на репарации е гибеленъ за България като народъ и че повече не е посылитѣ на този народъ да плаща никакви репарации.

Дѣлъ стопански

600000 декара за пролѣтни посѣви. Пропаганда отъ страна на Министерството на земледѣлието въ полза на дълбоката есенна оранъ. Министерството на земледѣлието е наредило до земледѣлскитѣ катедри и агрономитѣ да организиратъ тази годишната сѣидба и да се погрижатъ всѣки въ своя районъ да бѣде изорана минимумъ 60% отъ площта за пролетни посѣви съ дълбока есенна оранъ. Освенъ това, тѣ се задължаватъ да направятъ всѣки наймалко въ 3 пункта на своя районъ нѣколко демонстративни ниви, изорани добре и наторени всѣка съ по 4000 к. гр. оборенъ торъ. Това ще бѣде направено, за да се убѣди населението въ ползата отъ дълбоката есенна оранъ и отъ наторяването. Покрай това отъ находящата се въ цѣла България 6 милиона декара угаръ минимумъ 600000 декари трѣбва да бѣдатъ приготвени за пролѣтно засѣване. Тѣ се разпредѣлятъ така: въ бургазки окр. 100000 декари, варненски — 25000 дек. видински — 5000 дек. врачански — 6000 д., кюстендилски — 45000 д., мастанлийски — 1000 д., пашмаклийски — 7000 д., петрич. — 20000 д., пловдивски — 75000 д., плѣвенски — 30000 д., русенски — 50000 д., софийски — 70000 д., ст. загорски — 30000 д., търновски — 40000 д., хасковски — 35000 д., и шуменски — 55000 д. угаръ.

ПТИЦЕВЪДНИ

Селянино! Обърни сриозно внимание на птицитѣ си, особено на кокошето си ято, което ще те възнаграждава споредъ положения трудъ. Имай предъ видъ, че неплодоносна година, неурожай за тѣхъ нѣма. Само здрава основа постави: породисто и носливо ято кокошки и такъвъ пѣтелъ. А въ това можешъ да бѣдешъ сигуренъ само когато самъ си ги завѣдишъ, или, за да не губишъ 1 — 2 години — достави си отъ сигурни мѣста породисти ярки и пѣтли.

Затова отнеси се до д-во „Птица“ въ София ул. „Левски“ 8, което доставя ярки и пѣтли отъ раситѣ Бѣла Легхорнъ, Плимутрокъ, Родисландъ и др. или отъ д-во „Птица“, въ чифликъ Клементина край Плевенъ, който доставя отъ расата Бѣла Легхорнъ.

СЕЛЯНИНО! Имай предъ видъ, че броя на населението расте непрекъснато, множи се, а земята си е една и сѣща, отъ което следва, че ти не ще можешъ оренара въ

такова охолство, както баща ти, нито синовите и внуците ти, както тебе. Следователно трябва, щеш ли, да подобряваш земледелието си, за да можеш от сжщата земя да получаваш все повече продукти отколкото баща ти, както и ще трябва да обърнеш сериозно внимание и върху птицевъдството си, за да може и то с своите продукти: птици и яйца да отане средство за поминъка.

Състезание на кокошки. Въ Нью Браунсвейгъ, въ Съедин. щати се е започнало първото национално състезание на кокошки за носене на яйца. Въ състезанието вземат участие 3759 кокошки от всички краища на Съед. щати и

Канада. Конкуренцията е раздължена на 250 тима от 15 участници въ всеки. Взети сж специални мърки, за да не се вършат измани нито от самите кокошки, нито от стопаните имъ.

Победителка въ състезанието ще се счита кокошката, която снесе въ продължение на 10 дни най-голямото количество яйца. Сжествува награда и за „тимоветъ“. Първата премия е 5,000 долара.

Носливостта на кокошката зависи до голяма степен от пълета.

Искате ли вашите местни кокошки да спасят повече яйца, унищожете местните пълти и ги заместете съ такива!

Подновявай кръвта на птиците само съ изпитани расови пълти — доходността ще се удвои.

Оставяй всекога на разположение на птиците: едъръ пясък, варъ и дървен кюмюръ въ сандъчета.

Официален дълъ

Министерство на земледелието и държавните имоти
Отдѣл. Ветеринарно

№ 10002 София, 4.XI 1929 г. Окръжно Преписъ
До Г. г. окръжните ветеринарни лѣкари
гр. Варна

Наредбата за избиране представител на ветеринарните фелдшери въ дисциплинарната комисия при ветеринарното отделение е, съгласно чл. 273 отъ закона за санитарно-ветеринарната служба се видоизмѣня както следва:

1. За представител се избира лице ветеринаренъ фелдшеръ, който сега е на служба или е билъ на държавна, окръжна или общинска служба най-малко 5 години и не е билъ уволненъ дисциплинарно, или по сждебенъ редъ.

2. Представителя се избира отъ редовния годишенъ конгресъ на Съюза на санитарния и ветеринаренъ персоналъ (ветеринарна секция) за срокъ отъ една година.

3. Когато избрания представител се откаже отъ мандата си, мѣстото му се заема отъ следващия подиръ него подгласникъ отъ сжщата листа, който е получилъ най-много гласове при избора за представител въ дисциплинарния съветъ.

4. Когато избрания представител отсъствува по болестъ, или други уважителни причини, замѣства го подгласника.

5. Най-късно 7 дни следъ произвеждане на избора, съюза на санитарния и ветеринаренъ персоналъ съобщава писмено въ Министерството на З. Д. И — Отдѣление ветеринарно, името, презимето и длъжността му, както и това на подгласника.

Горното съобщете на всички подведомственни Вамъ лѣкари.

Началникъ на отдѣлението (п.) Д-ръ Г. Павловъ

№ 3139 Настоящото окръжно въ преписъ се изпраша на г. г. длъжностните ветеринарни лѣкари отъ Варненски окръгъ, за сведение и ръководство.
гр. Варна, 18.XI 1929 г.

Окръженъ ветер. лѣкаръ: Д-ръ Тюлевъ

Секр.-счетоводителъ: Г. Друмевъ

Варненски окръженъ ветеринаренъ лѣкаръ

БЮЛЕТИНЪ

№ 21

За хода на акутните и заразни (епизоотически) болести по домашните животни въ Варненски окръгъ, за времето отъ 1—15.XI 1929 г.

I. Новоконстатирани:

1) Антраксъ а) Провадийска околия въ с. Султанларъ.

II Върлющи епизоотии:

1) Антраксъ: а) Провадийска околия въ с. Синделъ, Кюпрюкьой (по говедата и Мурадъ-софу (по овцетъ)).

2) Бѣсъ по кучетата: а) Варненска околия въ гр. Варна и с. с. Козлуджа и Рѣка Девня; б) Провадийска околия въ гр. Провадия (по конетъ) и с. с. Гор. Чифликъ, Ново-село, Кайрадж Демиръ-ханлъ и Ченге.

3) Дуринъ по конетъ: а) Варненска околия въ с. Авренъ, Бояна, Джевилий, Козлуджа, Таптъкъ, Пашандъ, Кара-Хюсеинъ, Солуджа-алж, Гевреклеръ, Гюнъ-догду, Казакъ-дере и Николаевка; б) Провадийска околия въ с. с. Караджа-отъ, Акъ-коюнъ, Бурханларъ, Есетлий и Кутлубей.

4) Сапъ по конетъ: Варненска околия въ с. с. Козлуджа, Гевреклеръ, Солуджа-алж, Серадъръ, Казакъ-дере, Преселци, Чокекъ, Добри долъ, Ясж-башъ, Яйла, Петре, Ботево, Круша, Айрянъ-кьой, Емирово, Боазъ кесенъ, Чанларъ, Коркутъ, Гюлле-кьой, Николаевка, Джиздаръ-кьой, Кара-Хюсеинъ, Гюнъ-догу и Пашандъ; б) Провадийска околия въ с. с. Капуджи-махле, Хасърджикъ, Мухалий, Дамналж-орта, Кюпрюкьой, Чалж-махле, Каръ-ягдж, Градинарово, Кара-кьосе, Добрина, Султанларъ, Асълъ-бейлий, Комарево, Есетлий, Елесь-факж, Гьокче дюлюкъ, Махалъчъ, Вълчи-долъ, Кушъ-тепе, Чайлякъ, Кутлу-бей, Девня и гр. Провадия.

гр. Варна, 14 ноември 1929 г.

Окръженъ Ветер. лѣкаръ: Д-ръ Тюлевъ.

Марковско училищно настоятелство, Варненско

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 7

с. Марково, 5 ноември 1929 г.

На 11 день отъ публикуване настоящето въ Варненски окр. вестникъ отъ 10 до 12 часа, въ училището ще се произведе търгъ съ явна конкуренция, за отдаване подъ наемъ за 2 години училищните ниви:

1) нива отъ 4.8 дек. въ мѣстн. „Керимъ дере“, 2) нива отъ 12.4 дек. въ мѣстн. „Могилата“, 3) нива отъ 4.2 дек. въ мѣстн. „Стойчовъ чайръ“, 4) нива отъ 4 дек. въ мѣстн. „Могилата“, 5) нива отъ 11.3 дек. въ мѣстн. „Керимъ чешма“, 6) нива отъ 24.8 дек. въ мѣстн. „Яйлията“, 7) нива отъ 28.3 дек. въ мѣстн. „Краскай дере“ раздѣлена на 3 парцела, 8) нива отъ 27 въ мѣстн. „Краскай дере“ разд. на 2 парцела, 9) нива отъ 5 дек. въ мѣстн. „Юрта“, 10) нива отъ 5.9 дек. въ мѣстн. „Бамбала“, 11) нива отъ 29.3 въ мѣстн. „Краскай дере“ разд. на 3 парцела, 12) нива отъ 14.4 дек. въ мѣстн. „Юрта“, 13) нива отъ 2.6 въ мѣстн. „Жанавара“, 14) нива отъ 26.5 въ мѣстн. „Могилата“ разд. на 3 парц., 15) нива отъ 7 дек. въ мѣст. „Яйлията“, 16) нива отъ 17 дек. въ мѣстн. „Сувата“.

Залогъ 10%. З. Б. О. П. задължителенъ. Разноските плаща наемателя. Отъ настоятелството

Аджемлерска скотовъдна комисия

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3204

с. Аджемлеръ, 16 ноември 1929 г.

На десетия день отъ публикуване настоящето въ Варненски окр. вестникъ отъ 10 до 12 часа въ общинското управление ще се продаде на публиченъ търгъ селския говежди бикъ на с. Дервентъ бракуванъ като злонравъ.

Желающите да се явятъ и наддаватъ. Разноските за смѣтка на купувача.

Кметъ: Т. Продановъ
Секр.-бирникъ: Тр. Георгиевъ

Хасърджикска общинска скотовъдна комисия

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2163

с. Хасърджикъ, 14 ноември 1929 г.

Понеже насрочения на 6 т. м. търгъ за продажбата на единъ бракуванъ говежди бикъ, публикуванъ въ Държавенъ вестникъ брой 170 отъ 26.X т. г. не се състоя по неявяване на конкуренти, на 11 день отъ публикуването настоящето въ Варненски окр. вестникъ ще се произведе втори търгъ при сжщите условия. Отъ комисията

Ботевското училищно Настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8

с. Ботево, 19 ноември 1929 година

Обявява се на интересующите се, че на 20 декември т. г. въ общинското управление се произвеждатъ следните търгове:

1. За отдаване подъ наемъ на училищната кръчма въ с. Ботево съ срокъ за 2 години отъ 1.I. 1930 година до 31. XII. 1931 год. вкл

За продаване 80 дървета джбови, дебели 60 — 80 см. и дълги 6 — 12 метра нахоящи се из училищните ниви.

Искания залоговъ е 10% при откриване на търгата. Условиата могатъ да се видятъ всеки день въ училището.

Председателъ: Ст. Д. Велевъ
Секретаръ гл. у-лъ: Д. Каролевъ

ПРОТОКОЛИ

на Варненски окр. съветъ, I на редовна сесия отъ XIV избирателенъ периодъ.

ПРОТОКОЛЪ № 3.

Заседание на 1-й февруари 1929 год.

(Продължение отъ бр. 22).

Инженеръ Вълковъ. Обяснява какъ на партийни слага до- ставката на тия тръби и веднага съ пристигането се поставятъ за кждето сж били определени.

Решение № 41

Председателя. За да се ликвидира съ болния въпросъ — водопровода на с. Ново село предлага тръбитъ, които сега ще при- стигнатъ съ предназначение за другаде да се дадатъ за Ново-село, а а новоселскитъ по свой редъ — на селата, отъ които ще се взематъ. Подложено на гласуване това предложение се прие.

Решение № 42

Н-ка на архитектурното бюро г. арх. Костовъ чете доклада си, за което получи благодарностъ отъ председателя.

Заседанието се вдигна въ 18 часа.

ПРОТОКОЛЪ № 9

Заседание на 14.II 1929 год.

Заседанието се откри отъ председателя въ 14 часа.

Прие се протокола отъ мин. заседание безъ измѣнение.

Решение № 44

г. Д-ръ Скорчевъ, началникъ на противобѣсната станция и бактериологическия институтъ при сжщата даде изложение за дейността на тия институти презъ 1928 г. Въ заключението си помоли съвета да помоли Министерството на желѣзницитъ въ смисълъ придружаю- щитъ на бедни деца по-малки отъ 10 год. които идватъ да се лѣ- куватъ отъ бѣсъ, да се връщатъ безплатно безъ да придружаватъ лѣкуванитъ деца, както имъ се дава право на безплатно пътуване за къмъ станцията.

Председателя благодари на г. Скорчева, като пожелава дейността на тоя институтъ все така да върви.

Д. Ралчевъ. Кой плаща за издръжката въ Варна на тия при- дружителни.

Д-ръ Скорчевъ — станцията.

Д. Ралчевъ. Мѣстото за развъждъ на зайци не може ли да се даде отъ Варнен. община вмѣсто да се отива чакъ въ манастира?

Д-ръ Скорчевъ. Може въ зеленчуковитъ общин. гредини.

В. Титевъ. Не може ли чрезъ законъ да се забрани фабри- куване на гледжосани сждове?

Д-ръ Скорчевъ. Има законъ, но все нѣщо куца.

Решение № 45.

Б. Генчевъ. Предлага да се вземе решение да се помоли окр. хигиенич. съветъ да вземе мѣрки за ограничение гледжосанитъ грънчарски сждове, като виновнитъ се наказватъ отъ санит. власти.

Председателя. Понеже това предложение е приемливо по- длага го на гласуване — приема се.

Но има другъ въпросъ: Русенския окр. съветъ неплаща вно- ски за варненската противобѣсна станция; обаче нѣкои околии като Русенска, Разградска сж по близо до Варна, та поне за тия околии би трѣбвало да плащатъ. Затова можемъ да вземемъ решение въ тая смисълъ.

Изнесеното отъ лѣкаря, че нѣкои общини плащали двойни вно- ски: къмъ софийската и варненската станции е малко вѣроятно, но затова трѣбва да вземемъ решение да се внасятъ отъ общинитъ само на тукашната станция суми и да не се предвиждатъ двойни вноски.

Решение № 45б

Председателя подложи на гласуване предложението си да се отнесемъ до Русенския окр. съветъ да нареди щото въ по близ- китъ до Варна околии селата да вписватъ вноски за издръжката на тукашната противобѣсна станция. Предложението се прие.

Решение № 46

Председателя подложи на гласуване предложението си да не се допуска отъ пост. комисия, вписване въ селскитъ бюджети двойни вноски за издръжка на противобѣсни станции. Прие се.

Решение № 47

Подложе се на гласуване предложението на Д-ръ Скорчевъ щото придружителитъ на бѣдни ухапани бѣсно-болни деца, на връщане безъ да чакатъ оздравяването на децата да се водятъ безплатно се прие.

Решение № 48

Д. Шиковъ предложи и председателя подложи на гласуване предложението да се замоли окр. лѣкаръ да държи беседи на насе- ление по отровното действие на мердесенка — прие се.

Решение № 49

Н-ка на занаятчийския отдѣлъ при Варнен. търгов. инд. камара Н. Пеневъ си даде отчета, следъ което станеха нѣкои запитвания, скицирани по долу.

Б. Генчевъ повдига въпроса за амбулантнитъ търговци, защо имъ се пречи да търгуватъ.

Ив. Велчевъ, г. Пеневъ не каза нищо за ценитъ на хранитъ. На какво се дължи спадането, цената на зимницата и покачване та на мамулитъ. Какви мѣрки се взематъ отъ гърцитъ да пречатъ на нашия вносъ на зърнената търговия и не можемъ ли намѣри по де- бри пазари.

Д. Ралчевъ. Не чулъ да се спомене за дветъ текстилни фа- брики въ града и за памучни преди. Ценитъ на произведения имъ не сж ли еднакви съ тия внасяни отъвънъ, а се ползватъ с облаги? Нѣма ли връзка съ покачване митата на зърненитъ храни въ Гърция съ това на дърв. масло у насъ? Слънчогледовото масло имъ ли тая хранителностъ като дървеното масло?

Пеневъ. За амбулантната търговия има законъ, съ който с урегулира скитнишкото търгов. съсловие. Тая търговия посжива живото, а и отнемаше възможността за контрола на кражбитъ, злоупотребленията и пр. Чужди елементи се занимаваха съ нея и я изва- диха отъ релситъ.

Нашата зимница бѣ отначало на-много добра цена, но когато въ международния пазаръ се хвърлиха американски, главно аржентинск жита — тѣ подбиха цената на нашитъ. Кризата въ житарството н се усили повече, понеже гърцитъ насърдчаватъ мѣстната си брашна- ска индустрия, която тя иска изкуствено да създаде.

Гръцкитъ масла по естествени причини бѣха отбити отъ българ пазаръ, поради мѣстното Олио и пр. растителни масла.

Памучната ни индустрия се нагажда по мѣстнитъ условия. И разлика между ценитъ на нашитъ и външнитъ произведения, благо- дарение на което мѣстнитъ се пласирватъ.

По отношение на грънчарството каквито мѣрки и да се взематъ трудно ще се изкорени гладжосването, ако за това не се създадатъ условия на грънчаритъ, като имъ се даде специалистъ да ги под- готви въ работата и построи една кооперативна пещъ.

Заседанието се вдигна въ 18 ч. и 30 мин.

ПРОТОКОЛЪ № 10

Заседание на 15.II 1929 год.

Въ 14 часа се откри заседанието отъ председателя.

Прочете се и прие протоколъ № 9 отъ 14 т. м.

Решение № 57

Изложение на окр. инженеръ. Изслуша се и прие изложението на окр. инженеръ за състоянието на пжтищата въ окръга и дей- ността му презъ 1928 год.

Н. Баевъ. Пита защо не се предвижда нищо за направата на Кюпрю-къойския мостъ.

В. Титевъ. Не чулъ нищо за шосето Варна—Галата, което е отъ жизненъ интересъ за галатенци.

Б. Генчевъ. Желаетъ да се урегулира общин. пжтна повинностъ та да нѣма днешната аномалия.

Д. Ралчевъ. Говори за значението на пжтищата въ културно отношение, но недоумява защо отъ 3 мил. лв. искани отъ окр. инже- неръ за пжтища сж отпуснати едва 600 хил. лв. Кога ще се свърши шосето Варна—Бургасъ?

Т. Якимовъ. Да не се гледа само подобрението на пжтищата въ Варнен. околия, но и въ другитъ околии; камчийския край самъ инженера признава, че е изоставенъ. Окржж. инженеръ да влезе въ връзка съ окр. трудово бюро за урегулиране тая служба.

Н. Вълевъ. Смѣта ли г инженера моста между с. Марково и с. Девня да се довърши; защо се позволява строежа на небет- чийски мелници, когато тѣ само си пречатъ една друга и после про- даватъ на безценица?

Ф. Рафаиловъ. Каза, че лошото състояние на пжтищата е следвоенното наследство и голѣмитъ репарации и че единственитъ фактори за подобрението на тия пжтища сж трудово повинничаритъ редовни и общински, но урегулирани добре за да дадатъ максимумъ резултати. Да се подобри въ пжтно отношение камчийския край.

Окр. инженеръ Бърневъ. Постройката на моста при с. Кю- прю-къой е единъ голѣмъ въпросъ, независещъ отъ насъ. Министер- ството бърза повече съ Сандъкчийския мостъ, понеже той свързва нѣколко отдалечени села. Окр. съветъ може да отпусне известна сума за Кюпрю-къойския мостъ сега, та да почне строежа му, а впослед- ствие ще се продължи отъ държавата. За провадийска околия не се предвиждатъ трудоваци, понеже тамъ нѣма условията, изискани отъ трудовата дирекция.

Въпросътъ съ пжтната тежба е тѣй сложенъ, че: исканата отъ г. Рафаиловъ строга контрола е невъзможна. Трѣбва за това допъл- нителенъ персоналъ, за което се иска средства. Сега облагателнитъ спи- съци се контролиратъ отъ самия кметъ, а надзирава работата единъ пикьоръ. По пжтя за Галата — терена е лошъ и затова още се проучва.

Пжтя Варна—Бургасъ отдавна трѣбваше да се направи и затова е повдигано въпросъ и въ конференцията.

Взети сж мѣрки за довършване моста при с. Марково.

Въпроса за небетчийскотъ мелници не е отъ наша компетентностъ.

